

(Данас, 10.07.2009)

Харис Силајџић, члан Председништва БиХ, у ексклузивном интервјуу поводом обележавања 14 година од масакра у Сребреници каже да се Ратко Младић се крије у постмилошевићевској Србији знатно дуже него што га је крио сам Милошевић.

Истина је да је председник Србије Борис Тадић дошао у Сребреницу и да, углавном говори праве ствари, када је у питању геноцид у Босни и Херцеговини. Нисам, међутим, сигуран колико снаге има да се одупре притисцима ретроградних снага, које заједно и даље добивају већину гласова у Србији. У том смислу, Србија је још увијек далеко од Вилија Бранта, а такав чин ће у коначници бити неопходан.

Охрабрује ме, међутим, што у Србији постоје људи, попут Чедомира Јовановића, Наташе Кандић, Соње Бисерко, уз снаге које их подржавају, и мислим да је то добро за будућност Србије али и цијелог региона - каже у интервјуу за Данас члан Председништва БиХ Харис Силајџић, осврћући се на однос Босне и Херцеговане и Србије.

Судија Хашког трибунала Кристоф Флиге рекао је недавно да би појам геноцид којим се означава злочин у Сребреници, требало заменити масовним убиством.

- Ја разумијем правне недоумице и размишљања судије Флигеа. Геноцид је тешко доказати, јер поред доказивања да се акт геноцида десио, мора се доказати и намјера да се у потпуности или дјеломично уништи нека група као таква. То некад доводи до апсурда, попут чињенице да имамо низ пресуда МСП и ону главну које кажу да је геноцид почињен, а да за то буде осуђено само неколико људи. Пресуда експлицитно каже да су геноцид починили „јавни органи Републике Српске,“ а посебно „Војска и Полиција Републике Српске.“ То нужно укључује један јако широк број особа и огромну државну или парадржавну машинерију. Не могу, стога, тражити изговоре за судију Флигеа. МСП има могућности да својом праксом омогући исправљање тог парадокса.

Верујете ли, попут већине земаља чланица ЕУ и САД, да Србија чини све како би ухапсила Младића?

- Не вјерујем, јер видим да Србија чини све како би ухапсила браниоце БиХ, од којих неки никада нису ни били у Србији. Не вјерујем и јер видим да су активности и изјаве уперене против тих бранилаца пуно интензивније и оштрије него било шта уперено против Младића. Уосталом, пођите од чињенице да се Ратко Младић крије у постмилошевићевској Србији знатно дуже него што га је крио сам Милошевић. Коначно, знам да ни већина земаља ЕУ не вјерује да Србија чини све да Младића ухапси, али су једноставно спремни игнорисати ту чињеницу. Једино су Холандија и дијелом Белгија искрени око тог питања и надам се да ће тако и остати.

Како оцењујете однос званичног Београда према РС и Милораду Додику?

- Додикови мотиви су јасни - континуирано слабљење државе и јачање ентитета до трансформације Босне и Херцеговине у апсурдну државну заједницу попут СЦГ. Ако се то деси, само је питање дана, и како Додик каже, „ментума“, када ће неко опет кренути у авантуру попут оне која је почетком деведесетих однијела стотине хиљада живота. Улога Тадића у свему томе не доприноси бољим односима. Умјесто да се јасно одреди на начин како је то урадио званични Загреб, прије скоро десет година, Тадић пласира тезу да је Србија „гарант Дејтонског споразума“ и „гарант суверенитета БиХ.“ То је апсолутно нетачно - Србија је само једна од потписница Дејтона и то управо због своје улоге као агресора. Тадић својим изјавама нарушава међународноправне инструменте за гаранцију мира. Такво постављање најмање иде у прилог интересима Тадића и Србије.

Шта ћете ви лично урадити у циљу побољшања односа две земље?

Исто што смо моји претходници и ја у вези са односима са Хрватском и Црном Гором учинили, када су сигнали из тих земаља јасно указивали да је жеља за добрим односима обострана. Ми те сигнале из Србије нажалост не видимо.

Томислав Николић?

Нема добрих сигнала из Србије

Пише: Харис Силајџић
недеља, 12 јул 2009 19:52

- Нисам склон вјеровању у „преображаје.“ Томислав Николић ради исто што је својевремено радио Коштуница - покушава се представити као „рационалан“ политичар. С политичке тачке гледишта, то јесте рационалан потез, али ће трајати само до тренутка када оцијени да заговарање фашизма носи већу политичку корист. Европа, нажалост, пречесто затвара очи пред тим чињеницама, али то није новина - то у мањој или већој мјери траје од Минхена 1938. године. Добро је што су САД и даље утицајне у Европи и што традиционално не упадају у такве замке.

(Разговарала Снежана Чонградин)